

øre, og paa det Sted, hvor Banen skærer denne Hovedlandevej, støder ogsaa et Par Biveje til. Det er paa dette Sted, at Billetsalgsstedet ønskes oprettet, og Banen skal være bygget saadan, at der, efter Andragernes Mening, i alt Fald ikke skal være noget i Vejen for, at et Billetsalgssted kan anlægges der. Da Sallingbanen kun er en lille Lokalbane, og da Oprettelsen af et saadant Billetsalgssted formentlig ikke kan medføre ret store Udgifter og heller ikke Driften af et saadant Billetsalgssted kan medføre store Udgifter, og da jeg maa antage, at der fra et Billetsalgssted paa denne Plads kan ventes at blive en ikke saa ubetydelig Trafik, har det forekommet mig rimeligt og billigt, at der tages Hensyn til Andragendet, og at Billetsalgsstedet bliver oprettet; og det er derfor, jeg har tilladt mig at foreslaa Andragendet henvist til Indrigsministeren. Havde Sallingbanen ikke i en saa udpræget Grad været blot en lokal Bane, havde den været et Led af en større Banelinie, vilde Forholdet have været et andet. Paa de større Baner, maa der jo ikke blot tages Hensyn til den lokale, men ogsaa til den gennemgaaende Trafik, der ikke er interesseret i for mange Holdsteder; men ved en saa udpræget lokal Bane som Sallingbanen er der saa godt som kun Hensyn at tage til den lokale Trafik; det er i alt Fald det overvejende Hensyn. Derfor forekommer det mig, at det kunde være rimeligt og naturligt, at der blev oprettet et Billetsalgssted paa det nævnte Sted. Beboerne have vist deres Interesse for Sagen, ikke blot ved at andrage derom, men ogsaa ved at tilbyde gratis Byggegrund til Billetsalgsstedets Opførelse, og endvidere et Beløb af 500 Kr. i samme Øjemed. Det er jo ogsaa et indirekte Bevis for, at der vil kunne ventes at blive en hel Del Trafik fra dette Billetsalgssted, om det bliver oprettet. Med disse Ord skal jeg paa det bedste anbefale Andragendet.

K. M. Klausen: Det Andragende, jeg vil tillade mig at anbefale, er det allersidste, og det er indgivet af 753 Arbejdere, som ere ansatte ved de danske Statsbaners Værksteder. Disse Folk andrage om at faa en Forbedring i deres Kaar med Hensyn til Løn, Arbejdstid og Pensionsforhold. Forholdet er det, at den Løn, der udbetales ved Værkstederne, er for en stor Del beregnet paa samme Maade, som den var fra Statsbanernes tidligste Tid, og Følgen deraf er, at disse Lønningssatser ere i mange Henseender meget forældede og

staa ikke paa Højde med, hvad der betales af private i de samme Fag. Jeg skal saaledes gøre opmærksom paa, at disse Folk fra Banerne søge at faa en Timeløn, som skulde begynde med 35 Øre og ende med 45 Øre. Til Sammenligning skal jeg oplyse, at efter en Statistik, som er udgivet af det danske Smede-Forbund, er der her i Kjøbenhavn ikke mindre end 386 Smede, som Aaret igennem have en Fortjeneste af 45 Øre pr. Time og derover. Vi ville altsaa se, at en meget betydelig Del af Fagets Udøvere have allerede over den Løn, som disse Arbejdere andrage om at maatte faa. Jeg skal saaledes nævne, at der er Smede her i Kjøbenhavn, hvis samlede Gennemsnitsfortjeneste Aaret igennem har været 57,9 Øre Timen; det er altsaa meget betydeligt over det, som der ansøges om her. Der er derfor al Grund til at stille sig velvillig over for dette, som jeg synes, meget beskedne Andragende, og jeg kan anføre flere Grunde derfor. For det første er, som jeg sagde, Lønnen lavere end andetsteds, men det har igen den naturlige Følge, at de danske Statsbaners Værksteder ikke i Fremtiden kunne gøre Regning paa at faa saa vel uddannede og dygtige Folk, som tidligere. Efterhaanden som Lønningerne stige ude paa de private Værksteder, er det naturligt, at de bedste Arbejdere i Fremtiden ikke ville gaa til Statsbanerne, men søge hen paa Steder, hvor de faa deres Arbejde bedre betalt, end hvad Staten yder. Under den sidste store Smede-Lock-out, da jo saa mange Smede gik ledige, antog Statsbaneværkstederne en Del af disse ledige Folk og havde dem i sit Arbejde, indtil Lock-out'en sluttede. Men da den var forbi, sagde disse Folk: Tak, nu skulle vi ikke arbejde længere her paa de Vilkaar, Statsbanerne byde, vi kunne tjene mere andetsteds; og saa gik de deres Vej igen. Jeg ved et bestemt Eksempel paa, at man ude paa Værkstederne her i Kjøbenhavn har antaget aldeles uøvede Folk som Smede, at man har antaget Arbejdsmand til at udrette Smedearbejde. Jeg tror, at dette er en meget uheldig Ordning, thi naar man antager saadanne uøvede Folk, vil det, selv om man kan have dem lidt billigere pr. Time, vistnok i Længden alligevel blive de dyreste Folk. Jeg vil derfor gerne spørge den højtærede Minister, om han er vidende om, at den faglige Dygtighed paa Statsbaneværkstederne er i Aftagende, saaledes at de nu ikke længere som tidligere faa de flinkeste og dygtigste Folk, men maa nøjes med 2den Klasses Folk. Og